

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 35/03-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. januára 2003 predbežne prerokoval sťažnosť E. H., bytom G., zastúpenej advokátom JUDr. F. H., Advokátska kancelária, R., namietajúcu porušenie základných práv a slobôd garantovaných čl. 2 ods. 2, čl. 39 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutiami Sociálnej poisťovne, pobočky Rožňava, sp. zn. 200-113-4002/0200-1 z 19. apríla 2000, Sociálnej poisťovne v Bratislave sp. zn. NR2-1417/1710/2002 z 15. mája 2002, Sociálnej poisťovne, ústredia Bratislava, sp. zn. 433-1474-6020/2000 z 10. júla 2000 a nadväzným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 S 287/00-13 z 12. marca 2002 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. H. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 15. januára 2003 doručené podanie E. H., bytom G. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. F. H., Advokátska kancelária, R., ktorým namieta

porušenie svojich základných práv a slobôd rozhodnutiami Sociálnej poisťovne, pobočky Rožňava, sp. zn. 200-113-4002/0200-1 z 19. apríla 2000, Sociálnej poisťovne v Bratislave sp. zn. NR2-1417/1710/2002 z 15. mája 2002, Sociálnej poisťovne, ústredia Bratislava, sp. zn. 433-1474-6020/2000 z 10. júla 2000 a nadväzným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 3 S 287/00-13 z 12. marca 2002. Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd rozhodol, že základné práva garantované čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) boli porušené a všetky napadnuté rozhodnutia sa podľa § 57 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) zrušujú.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa ustanovenia § 56 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde ak sa základné právo alebo sloboda porušili rozhodnutím alebo opatrením, ústavný súd také rozhodnutie alebo opatrenie zruší.

Sťažovateľka uviedla mylne ustanovenie § 57 ods. 1 zákona o ústavnom súde, a nie vyššie citované ustanovenie, ktoré umožňuje ústavnému súdu zrušiť rozhodnutie, ktorým boli porušené základné práva alebo slobody.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z oznámenia krajského súdu z 23. januára 2003 vyplýva, že rozsudok krajského súdu sp. zn. 3 S 287/00 z 12. marca 2002 nadobudol právoplatnosť 22. mája 2002.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, že podstatou tvrdení sťažovateľky o porušení označených základných práv a slobôd sú skutočnosti, od uplynutia ktorých už uplynula lehota ustanovená ako zákonná podmienka pre tento typ konania, bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

Z týchto dôvodov ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. januára 2003